

bolsa...

im re...

nghe mấy ông kể chuyện!

Rachel Nguyễn Văn đọc thơ cho mọi người nghe

Cái xứ gì đầu thiệt lạ kỳ
Có xe hơi đẹp chẳng chịu đi
Cồng lưng ra sức đạp xe đạp
Để giữ cho người khỏi mau đi
Cái xứ gì đầu thiệt lạ đời
Nhà rộng phòng to bỏ không chơi
Kéo nhau bông bể ra bên suối
Nằm đất nhìn lên đếm sao trời
Cái xứ gì đầu chán gồm ghê
Thịt thà gà vịt đến ế hể
Thèm lắm đi ngang không dám liếc
Chỉ sợ mai này bác sĩ chê

Cái xứ gì đầu lạ ghê ta
Biết bao vãi vóc với lụa là
Thế mà ngoài đường bao nhiêu kẻ
Áo quần thiếu vải hở luôn da
Cái xứ gì đầu thiệt lạ lùng
Nhà băng nắm hết của cải chung
Làm được đồng nào không dứt túi
Giao hết nhà băng, chẳng dám dung
Cái xứ gì đầu ngán làm sao
Phương phi to lớn mặt hồng hào
Sợ béo nhện ăn thành que củi
Rõ thật xứ gì chán biết bao
Cái xứ gì đầu, nghĩ ngán thăm
Tiếng Việt cháu con cứ như câm
Ông ,bà, Cô chú kêu "You" tuốt
Chào hỏi kêu "Hi" mỗi một âm
Cái xứ gì đầu lạ lắm đây
Sát nhân trộm cướp cả một bấy
Ra toà mặc Vest trông bánh chợ
Trong tù tập tạ khoẻ phây phây
Cái xứ gì đầu chẳng xài tiền
Chỉ dùng thẻ nhựa cà liên miên
Không có một đồng trong cái ví
Thẻ cà thì chục cái mới nguyên
Cái xứ gì đầu giả quá trời
Phụ tùng thân thể giả khời khời
Chẳng riêng hình dáng làm cho giống
Tình nghĩa bên trong cũng dở hơi

Cái xứ gì đầu thấy nực cười
Chó được cưng nuôi sướng hơn người
"Rửa Mặn" mất tiêu không thấy bóng
"Lòng dỏm" đi kiếm đồ con người

Cái xứ gì đầu bắt đủ bằng
Nghề gì cũng phải có Ba Tăng
Câu cá lòng tong bằng không có
Lơ mơ bị phạt đến nhần răng

Cái xứ gì đầu thiệt lạ lùng
Đàn bà hách dịch, phán lung tung
Gỏi hết Trung Đông học một khóa
Để biết đàn ông quý vô cùng

Cái xứ gì đầu lạ lắm thôi
Trả thù khùng bố tận xa xôi
Thức ăn thả xuống cùng bom đạn
Vừa nhai vừa núp đạn trên đồi

Chỉ có xứ này mới thế thôi
Cái xứ cờ Hoa bấy lâu rồi
Không có chiến tranh cùng đói khát

Quảng cáo báo xuân
VIỆT STAR: 714.210.1594